

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

Program studiów

Kierunek: *rzeźba*

Wydział: Sztuk Pięknych
Instytut: Rzeźby
Kierunek: *rzeźba*
Poziom: 7 PRK
Forma studiów: studia jednolite magisterskie stacjonarne
Tok studiów: od r. ak. 2024/2025

1. **Charakterystyka kierunku**
2. **Nauka, badania, infrastruktura**
3. **Program**
4. **Efekty uczenia się**
5. **Plany studiów**

1. Charakterystyka kierunku

Informacje podstawowe

Poziom kształcenia - **jednolite studia magisterskie (poziom 7 PRK)**

Profil kształcenia - **ogólnoakademicki**

Forma studiów - **studia stacjonarne**

Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta - **magister sztuki**

Dziedzina **sztuki**

Dyscyplina **sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki**

Liczba semestrów - **dziesięć**

Liczba punktów ECTS konieczna do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia – **321**

Przyporządkowanie kierunku do dziedziny oraz dyscypliny, do których odnoszą się efekty uczenia się

Dziedzina: *sztuki*; dyscyplina: *sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki*

Charakterystyka kierunku, koncepcja i cele kształcenia

Charakterystyka kierunku

Rzeźba jest kierunkiem artystycznym kształcącym studentów w zakresie rzeźby i kierunków pokrewnych w ramach dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Podstawowym obszarem kierunkowym jest obszar Sztuki. Absolwent kierunku jest przygotowany do prowadzenia indywidualnej działalności artystycznej. Po uzyskaniu dyplomu magisterskiego jest zdolny do podjęcia studiów doktoranckich na kierunkach związanych ze sztukami wizualnymi.

Koncepcja kształcenia

Realizacja kształcenia przebiega wielotorowo w oparciu o przedmioty kierunkowe i uzupełniające, które z przedmiotami teoretycznymi decydują o wszechstronnym przygotowaniu absolwenta do wykonywania samodzielnej, artystycznej pracy. Proces kształcenia jest tak skonstruowany by umożliwiać studentom nabycie umiejętności wyrażania swojej prawdy artystycznej poprzez oryginalną twórczość i systematyczne odkrywanie i wypracowywanie własnych środków wyrazu.

Jednym z ważnych elementów kształcenia jest brak podziału na odrębne, odizolowane od siebie jednostki dydaktyczne na rzecz szerokiej współpracy poszczególnych pracowni, katedr i innych instytutów.

Od programu i metod kształcenia wymagać się będzie elastyczności umożliwiającej podejmowanie różnorodnych zadań związanych z kształceniem studenta jak i dających możliwości dostosowania szczegółów programowych do jego predyspozycji, zainteresowań i talentu. Program kierunku zakłada spójność w zakresie problematyki poszczególnych przedmiotów. Oznacza to, że programy przedmiotów teoretycznych i programy kształcenia ogólnoplastycznego są skorelowane z programami kształcenia specjalistycznego. Programy pracowni specjalistycznych są zintegrowane. Jednym z założeń zintegrowanego programu jest odstąpienie od zasady przydzielania studentowi wąskich zadań realizowanych w pracowniach. Zastępują je kompleksowe zadania problemowe, realizowane w różnych pracowniach przy zespołowych konsultacjach pedagogów, co w większym stopniu wpływa na zaangażowanie studenta w samodzielną pracę. Pożądana jest również daleko idąca indywidualizacja zadań i wymagań stawianych studentowi oraz metod ich prowadzenia.

Zakłada się, że układ zadań problemowych uwzględnia stopniowanie trudności. Konieczność sprecyzowania jej zakresu powinna uświadamiać szeroki wachlarz merytorycznych problemów, przy jednoczesnym zdobyciu przez studenta umiejętności samodzielnego dochodzenia do rozwiązywania zagadnień trudnych i ambitnych.

Ogólnoakademicki profil kształcenia wsparty jest wyjazdem studentów na plener po pierwszym, drugim lub trzecim roku. Praca w plenerze zapewni studentom inne doświadczenie w podejściu do zjawisk obserwowanych w naturze, odmiennych od tych z którymi mają do czynienia w pracowni.

Cele kształcenia

Głównym celem pięcioletnich magisterskich studiów kierunku rzeźba jest wszechstronne wykształcenie artysty rzeźbiarza, twórcy kultury, który posiada praktyczne umiejętności i wiedzę teoretyczną niezbędną do uprawiania określonej dyscypliny sztuki popartych znajomością historii sztuki i kultury, oraz ma zdolność wykorzystywania wszelkich współczesnych metod i środków komunikacji wizualnej.

Absolwent powinien posiadać umiejętność własnej oceny rzeczywistości, w której przyjdzie mu żyć i funkcjonować. Powinien być gotowy do wykonywania samodzielnej pracy twórczej, potrafić zająć własne stanowisko i być zdolnym do krytycznej i konstruktywnej refleksji na tematy artystyczne i społeczne oraz być świadomym etycznych aspektów szeroko pojętej twórczości.

Potrzeby społeczno-gospodarcze

Wskazanie potrzeb społeczno-gospodarczych utworzenia kierunku

Artyści zawsze wyróżniali się ofiarnością i bezinteresownością. Oprócz dużej wrażliwości i zaangażowania społecznego z reguły charakteryzują się dużym poczuciem uczciwości i kompetencji.

Celem uruchomienia nowego kierunku studiów jest wykształcenie twórcy, który jest w stanie umiejętnie formować bezpośrednie otoczenie, zdolnego działać w bieżącej rzeczywistości, oraz mieć wpływ na środowisko w którym funkcjonuje i przyszły kształt uprawianej dyscypliny. Kierunek rzeźba będzie nowym komponentem w ofercie uczelni wychowującym i kształcącym nowe elity artystyczne, wspierające tworzenie kompetentnych odbiorców sztuki w społeczeństwie. Daje to wymierne efekty i przekłada się na rozwój kulturalny ludzi. Obecnie zwraca się dużą uwagę na wychowawcze walory sztuki oraz nieocenioną rolę w kształtowaniu człowieka i całego społeczeństwa.

Wskazanie zgodności efektów uczenia się z potrzebami społeczno-gospodarczymi

Program kształcenia i zakładane efekty uczenia się na kierunku rzeźba opracowane i realizowane są w oparciu o dyscyplinę sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, dziedzinę sztuki.

Zakładane efekty uczenia się dla ocenianego kierunku studiów, uwzględniają zdobywanie przez studentów pogłębionej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych do prowadzenia samodzielnej działalności artystycznej. Grupa przedmiotów podstawowych i tych do wyboru ułatwia absolwentowi łatwiejszy start w życiu zawodowym i często wpływa korzystnie na jego zatrudnienie na rynku pracy.

Program studiów, w tym zakładane efekty uczenia się są tak dobrane i przyporządkowane poszczególnym przedmiotom, żeby absolwent uzyskał przede wszystkim kwalifikacje zawodowe w dziedzinie rzeźby na poziomie magisterskim.

W związku z wprowadzeniem grupy przedmiotów z treści podstawowych - do wyboru, uzyskana wiedza teoretyczna i praktyczna pozwala na podjęcie dalszej edukacji w kierunku zawodu nauczyciela (np. studia podyplomowe o charakterze edukacyjnym).

Absolwent jednolitych studiów magisterskich Akademii Sztuk Pięknych w Łodzi w Instytucie Rzeźby na kierunku rzeźba posiada kwalifikacje umożliwiające podejmowanie:

- samodzielnej pracy twórczej jako artysta rzeźbiarz,

- współpracy jako animator kultury z instytucjami sektora publicznego (samorządowego np. domy kultury), pozarządowego (fundacje i stowarzyszenia) i prywatnego (firmy) w kwestiach obejmujących tematykę szeroko pojętej rzeźby i działań przestrzennych,
- zatrudnienia jako artysta plastyk współpracujący z branżą filmową i teatralną w zagadnieniach związanych z projektowaniem i wykonaniem form przestrzennych,
- współpracy z instytucjami upowszechniania kultury i sztuki, takimi jak galerie sztuki , muzea oraz domy kultury,
- pracy w zespołach realizujących przedsięwzięcia artystyczne w dziedzinie rzeźby,
- zajęć jako promotor sztuk plastycznych w szczególności rzeźby,
- zleceń na zaprojektowanie oraz realizację obiektów rzeźbiarskich (kameralnych, pomikowych, plenerowych)

Absolwenci kierunku rzeźba poza powyższymi mogą wykonywać również następujące zawody:

- nauczyciel akademicki,
- nauczyciel,
- instruktor.

Absolwenci kończący ten kierunek studiów decydują się na kontynuowanie własnej drogi twórczej lub podejmują kształcenie na studiach III stopnia. Uzyskanie tytułu magistra sztuki upoważnia absolwenta do podjęcia dalszych studiów na innych kierunkach działających w ramach dyscypliny sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki przez co zwiększają możliwości funkcjonowania w zawodzie artysty plastyka.

2. Nauka, badania, infrastruktura

Główne kierunki badań naukowych w jednostce

W Instytucie prowadzone są indywidualne badania w obszarach związanych z szeroko pojętą dziedziną rzeźby. Prace badawcze są finansowane i koordynowane przez uczelnianą Komisję d/s Badań Naukowych, ze środków przeznaczonych na te cele.

Związek badań naukowych z dydaktyką

Wyniki badań są publikowane a materiały i wnioski przedstawiane studentom są pomocne w dydaktyce oraz w rozwoju Instytutu.

Opis infrastruktury niezbędnej do prowadzenia kształcenia

Instytut Rzeźby dysponuje salami dydaktycznymi, wyposażonymi w sprzęt umożliwiający realizację zadań programowych.

Pracownie kierunkowe posiadają typowe wyposażenie pracowni rzeźbiarskich umożliwiające pracę koncepcyjną i projektową:

1. kawalety,
2. regały do przechowywania prac,
3. deski pod prace rzeźbiarskie,
4. narzędzia ręczne i elektornarzędzia
5. szafy narzędziowe,
6. stałe i przenośne źródła oświetlenia,
7. dostęp do Internetu.

Pięć specjalistycznych warsztatów technicznych wspierających dydaktykę:

1. Kamień.
2. Drewno.
3. Metal.
4. Szkło.
5. Ceramika.

Praca odbywa się pod fachową opieką prowadzących warsztaty, które wyposażone są w urządzenia i narzędzia niezbędne do realizacji prac w różnorodnych materiałach.

Do realizacji celów kształcenia w Instytucie Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi przeznaczonych jest szereg pomieszczeń stanowiących odpowiednią bazę lokalową - duże powierzchnie pracowni, z odpowiednim oświetleniem i profesjonalnym wyposażeniem. Harmonogram zajęć jest opracowany tak, że studenci mogą korzystać z w/w bazy i sprzętu także w czasie poza dydaktycznym.

3. Program

Podstawowe informacje

Program określa:

1. Formę studiów – studia stacjonarne.
2. Liczbę semestrów i liczbę punktów ECTS konieczną do uzyskania kwalifikacji odpowiadających poziomowi kształcenia :
 - liczba semestrów: 10
 - liczba punktów ECTS: 321
3. Moduły zajęć – zajęcia lub grupy zajęć – wraz z przypisaniem do każdego modułu efektów kształcenia oraz treści programowych, form i metod kształcenia, zapewniających osiągnięcie tych efektów.
4. Sposoby weryfikacji i oceny osiągania przez studenta zakładanych efektów uczenia się.
5. Łączną ilość punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia wynosi: 165 ECTS.
6. Liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z obszarów nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejszą niż 5 punktów ECTS – w przypadku kierunków studiów przypisanych do obszarów innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne – liczba punktów ECTS – 37.
7. Wymiar, zasady i formę odbywania plenerów malarskich dla kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim oraz liczbę punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach tych plenerów wynosi : 4 ECTS.

Opis realizacji programu

Program realizowany jest w oparciu o umiejętności studenta z naciskiem na rozwijanie indywidualnych cech artystycznych oraz wypracowanie własnej drogi twórczej.

Indywidualne korekty podczas pracy pozwalają na kształtowanie osobowości twórczej oraz wypracowanie własnego języka wypowiedzi artystycznej u studenta.

Liczba punktów ECTS

konieczna do ukończenia studiów	321
w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	165
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauki języków obcych	13
którą student musi uzyskać w ramach modułów realizowanych w formie fakultatywnej	104
którą student musi uzyskać w ramach praktyk zawodowych - plenery	4
którą student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych	37

Liczba godzin zajęć

Łączna liczba godzin zajęć: 5254

Praktyki zawodowe

Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk zawodowych

W programie studiów na kierunku rzeźba o profilu ogólnoakademickim praktyki przybierają formę pleneru artystycznego, który trwa około dwóch tygodni i odbywa się po I lub II lub III roku studiów.

Plener rzeźbiarski jest kontynuacją zajęć dydaktycznych z rzeźby, jest ważnym i nieodzownym etapem edukacji artystycznej studenta na kierunku rzeźba. Plener rozumiany jako doświadczenie rzeźbiarskie związane z problemami przestrzeni, skali i materiału wzbogaca wrażliwość

i warsztat o inne środki wyrazu niemożliwe do zdobycia w warunkach pracy w pracowni.

Każdy plener kończy się zaliczeniem na podstawie końcowego przeglądu prac. Instytut podejmuje się zagwarantowania miejsca pobytu na plenerze wyjazdowym. Dopuszcza się zorganizowanie pleneru stacjonarnego (w Łodzi).

Ukończenie studiów

Wymogi związane z ukończeniem studiów (praca dyplomowa/egzamin

dyplomowy/inne)

Po zaliczeniu dziesiątego semestru oraz zaliczeniu seminariów dyplomowych student może przystąpić do dyplomu.

1. Regulamin Prac Dyplomowych Kierunku reguluje formalne i merytoryczne kryteria pracy dyplomowej, właściwe dla kierunku rzeźba.
2. Studenta obowiązują wszystkie zasady przygotowania i złożenia pracy dyplomowej oraz zasady egzaminu dyplomowego, zawarte w Regulaminie Studiów i w Zarządzeniu Rektora w sprawie sposobu i szczegółowych warunków składania prac dyplomowych oraz w Regulaminie Prac Dyplomowych Kierunku Rzeźba.
3. Tematy pracy dyplomowej podlegają zatwierdzeniu przez Kolegium Kierunkowe w semestrze poprzedzającym termin egzaminu dyplomowego.
4. Formalne i merytoryczne kryteria pracy dyplomowej:
 - Praca dyplomowa jest przygotowywana przez studenta pod kierunkiem promotora. Stanowi określony cykl prac stworzonych w pierwszej pracowni specjalizacyjnej oraz prac będących tzw. aneksem do dyplomu. Kolekcja powinna odznaczać się wysokim poziomem artystycznym i świadczyć o umiejętności swobodnego wyrażania własnych przekonań twórczych oraz właściwym przygotowaniu absolwenta do prowadzenia samodzielnej działalności artystycznej.
 - Praca dyplomowa musi zostać wykonana samodzielnie i spełniać formalne kryteria właściwe dla kierunku Rzeźba.
 - Praca dyplomowa może być przygotowana przez więcej niż jednego studenta, o ile można w niej wyodrębnić części przygotowywane samodzielnie przez poszczególnych studentów i na tej podstawie określić nakład i wartość merytoryczną pracy każdego z nich.
 - Praca dyplomowa składana jest w wersji elektronicznej poprzez Wirtualny Dziekanat.
 - W skład pracy dyplomowej, wchodzi:
 - a) **część I** - praca praktyczna - przygotowywana pod kierunkiem promotora. Kompletna prezentacja zrealizowanego dzieła, zestawu prac rzeźbiarskich, na którą składają się: szczegółowy opis oraz reprodukcje.
Plik PDF formatu A4; rozdzielczość grafiki rastrowej 300 dpi.
- Do realizacji dyplomu w pracowniach dyplomujących kierunku Rzeźba, wymagane są co najmniej 3 semestry uczestnictwa w zajęciach w pracowni dyplomującej.
 - b) **część II** - aneks - przygotowany pod kierunkiem opiekuna aneksu. Reprodukcje prac artystycznych wraz z opisem (Pliki JPEG; rozdzielczość grafiki rastrowej 300 dpi).
- W skład wchodzi prace zrealizowane w IX semestrze.

c) **część III** – praca teoretyczna - przygotowywana pod kierunkiem opiekuna pracy teoretycznej.

- Praca teoretyczna jest przygotowana samodzielnie przez studenta, pod kierunkiem opiekuna części teoretycznej. Powinna nawiązywać treścią do pracy praktycznej, wskazywać na źródła inspiracji i być klarowną analizą procesu twórczego, głównych tez i konkluzji dyplomanta. Może stanowić teoretyczne uzasadnienie pracy praktycznej.
- Praca pisemna powinna odznaczać się klarownością formułowanych myśli, jasnością ich przekazywania, ogólną poprawnością stylistyczną i ortograficzną.
- Całość opracowania wraz z bibliografią nie powinna być większa niż 30 stron tekstu (A4). Tekst powinien być uzupełniony ilustracjami i opracowany zgodnie ze standardami magisterskiej pracy teoretycznej w ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.
- Wymogi edytorskie opisu do części praktycznej. (zgodne ze standardami magisterskiej pracy teoretycznej w ASP im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi).

5. Termin egzaminu dyplomowego jest wyznaczany przez Dyrektora Instytutu.

6. Student zobowiązany jest złożyć pracę dyplomową najpóźniej na 21 dni kalendarzowych przed terminem egzaminu dyplomowego.

7. Recenzentów wyznacza Dyrektor Instytutu. Recenzent dokonuje oceny całości pracy dyplomowej, opisowo oceniając poszczególne jej części, tzn. części praktycznej, aneksu ogólnoplastycznego oraz pracy pisemnej.

8. Warunkiem przystąpienia do egzaminu dyplomowego jest pozytywna ocena pracy dyplomowej wystawiona przez promotora, prowadzących/opiekunów pracę dyplomową oraz recenzentów, wyrażona w formie pisemnej opinii z oceną na formularzu będącym załącznikiem do Regulaminu Prac Dyplomowych Kierunku.

4. Efekty uczenia się

Wiedza : zna i rozumie

Kod	Treść	PRK
RO7S_WG01	podstawowe i szczegółowe reguły obejmujące problematykę obszarów sztuki konieczne do precyzowania i rozstrzygania wielowymiarowych problemów w obrębie dyscyplin artystycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby i dyscyplin pokrewnych	P7S_WG
RO7S_WG02	dziewięć, cywilizacyjne i kulturowe tło określonych obszarów sztuki i ich związków z odmiennymi dziedzinami współczesnego życia oraz samodzielnie rozwija pojęcia w odniesieniu do przemian zachodzących w przestrzeni sztuki zwłaszcza rzeźby i podobnych dyscyplin	P7S_WG
RO7S_WG03	podstawy kreacji artystycznej ułatwiające autonomiczność i niezależność wypowiedzi artystycznej w zakresie rzeźby i dyscyplin pokrewnych	P7S_WG
RO7S_WG04	reguły kreowania utworów plastycznych i generowania działań artystycznych na wysokim poziomie innowacyjności w oparciu o nabytą wiedzę na temat historii, okresów i stylów w sztuce i powiązanych z nimi tradycji twórczych i odtwórczych	P7S_WG
RO7S_WK05	perspektywiczne i rozwojowe nurty z obszaru właściwych gałęzi sztuki i dyscyplin artystycznych adekwatnych dla kierunku studiów	P7S_WK
RO7S_WG06	poszerzoną tematykę o teoretycznych i praktycznych zagadnieniach związanych z technologiami i technikami w rzeźbie i dyscyplinach pokrewnych	P7S_WG
RO7S_WG07	wspólne zależności pomiędzy teoretycznymi i praktycznymi aspektami studiowanego kierunku rzeźba (wiedza, tradycja, technologia w klasycznym i współczesnej rzeźbie), oraz świadomie wykorzystuje tę wiedzę do dalszego rozwoju własnej tożsamości artystycznej	P7S_WG
RO7S_WG08	rozszerzone zagadnienia wiedzy o finansowych, prawnych i marketingowych przejawach artystycznej specjalności, oraz reguły z obszaru prawa autorskiego i kluczowych dylematów dzisiejszej cywilizacji	P7S_WG

Umiejętności : potrafi

Kod	Treść	PRK
RO7S_UW01	zastosować własną świadomość, kreatywność poczucie estetyki i światopogląd do tworzenia oryginalnych realizacji w obrębie sztuk wizualnych	P7S_UW
RO7S_UW02	podejmować indywidualnie decyzje w odniesieniu do realizacji prac artystycznych w zakresie sztuk plastycznych ze szczególnym uwzględnieniem rzeźby i dyscyplin pokrewnych oraz przewidywać efekty oddziaływania własnych prac artystycznych w aspekcie estetycznym, społecznym i prawnym zachowując jednocześnie swobodę i niezależność wypowiedzi artystycznej	P7S_UW
RO7S_UO03	kierować i współdziałać z innymi osobami w ramach wspólnych prac zespołowych.	P7S_UO
RO7S_UW04	realizować własne projekty artystyczne korzystając z umiejętności warsztatowych, technologicznych i technicznych oraz rozwijać je poprzez samodzielną pracę	P7S_UW P7S_UU
RO7S_UK05	z wykorzystaniem różnych źródeł opracować prace w formie pisemnej i werbalnej dotyczące zagadnień szczegółowych związanych z kierunkiem studiów (wykłady, recenzje, prezentacje multimedialne)	P7S_UK
RO7S_UK06	Zastosować umiejętności językowe w zakresie dziedzin sztuki i dyscyplin artystycznych właściwych dla kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia językowego	P7S_UK
RO7S_UK07	wyróżniając się kompetencją nawiązywać relacje z publicznością i odpowiedzialnie podchodzić do publicznych wystąpień związanych z artystycznymi prezentacjami	P7S_UK

Kompetencje społeczne : jest gotów do

Kod	Treść	PRK
RO7S_KR01	uczenia się przez całe życie oraz organizowania i stymulowania procesu edukacji innych osób przez podejmowanie kursów podyplomowych i studiów doktoranckich oraz wykorzystywania zdobytych kwalifikacji i wzorców leżących u podstaw kreacji artystycznej polegających na swobodnym zastosowaniu wyobraźni do podejmowania nowych całościowych działań, również w przypadku niepełnego dostępu do niezbędnych informacji	P7S_KR
RO7S_KK02	wspomagania podejmowanych działań w różnych sytuacjach poprzez wykorzystanie mechanizmów psychologicznych	P7S_KK
RO7S_KK03	krytycznej oceny własnych działań artystycznych i umie poddać takiej ocenie inne przedsięwzięcia z zakresu współczesnej kultury oraz racjonalnej krytyki w stosunku do poczyną innych osób	P7S_KK
RO7S_KO04	spełniania społecznej misji wychowania uczelni artystycznej, namysłu na temat społecznych, naukowych i etycznych przejawów dotyczących własnej pracy i jej etosu na wybranej specjalizacji i kierunku studiów, komunikowania się z reprezentantami różnych środowisk społecznych, profesjonalistów i nieprofesjonalistów w ramach przedsięwzięć kulturalnych	P7S_KO P7S_KR

4.1. Zajęcia wraz z przypisaniem do nich efektów uczenia się i treści programowych

Przedmiot	Efekty uczenia się	Treści programowe
Rzeźba:	RO7S_WG01 RO7S_WG03 RO7S_WG04 RO7S_WK05 RO7S_WG06 RO7S_UW01 RO7S_UW02 RO7S_UO03 RO7S_UW04 RO7S_UK07 RO7S_KR01 RO7S_KK03 RO7S_KO04	Celem kształcenia w pracowniach rzeźbiarskich jest rozwijanie umiejętności warsztatowych studentów, oraz - co najważniejsze - rozwijanie ich świadomości plastycznej i osobowości. Niezwykle ważne jest nauczanie studenta, na danym etapie kształcenia, umiejętności doboru środków plastycznych do rozwiązania danego problemu. Pomocne w tym będzie m. in. poznanie podstawowych zasad kompozycji oraz znajomość zagadnień warsztatowych i materiałoznawczych obejmujące szerokie spektrum aktywności rzeźbiarskiej. Umiejętność obserwacji i interpretacji zjawisk zachodzących w naturze musi być ściśle związana z umiejętnością doboru odpowiednich środków plastycznych służących zapisowi artystycznemu. Zdawanie sobie sprawy z zachodzących zmian w obserwowanym zjawisku pozwala studentowi na możliwość interpretacji i przekształceń zastanej natury, oraz na indywidualne formowanie podstaw własnego języka plastycznego. Po zdobyciu takich doświadczeń, możliwe staje się rozszerzenie procesu nauczania poza kryteria czysto warsztatowe. Pięcioletnie studia w pracowniach rzeźby to czas autorefleksji i pierwsza próba kreacji autonomicznego stylu wypowiedzi artystycznej. Proces kształcenia studenta jest zawsze indywidualny, oparty wprawdzie na ogólnym programie pracowni, ale wynikający z bezpośrednich korekt udzielanych w trakcie pracy i dostosowanych do umiejętności i predyspozycji studenta.
Rysunek:	RO7S_WG01 RO7S_WG03 RO7S_WG04 RO7S_WK05 RO7S_WG06 RO7S_UW01 RO7S_UW02 RO7S_UO03 RO7S_UW04 RO7S_UK07 RO7S_KR01 RO7S_KK03 RO7S_KO04	Program pracowni rysunku opiera się w dużej mierze na studium natury w szeroko rozumianym znaczeniu. W pierwszej fazie kształcenia, dobór ćwiczeń jest skierowany na obserwację modelu i otaczającą go rzeczywistość. Ćwiczenia mają za zadanie rozwijać świadomość wzrokową i wrażliwość plastyczną studentów, oraz generować w nich umiejętność kreacji takiej wypowiedzi plastycznej, która przeniknie różnorodne dziedziny sztuk. Głównymi problemami na które jest zwracana uwaga to: kompozycja, proporcje, kontrasty walorowe, światłocień, kontur w świetle i w cieniu, oraz linia i plama jako środki ekspresji. Zdobyte umiejętności i rozwinięcie świadomości plastycznej pozwala studentom starszych lat na wejście na wyższy etap kształcenia. Polega on na rozwijaniu własnego języka wypowiedzi plastycznej, wypracowywaniu indywidualnych środków wyrazu, oraz interpretacji obserwowanych zjawisk i kreowanie nowej, artystycznej rzeczywistości. Korekty są zawsze indywidualne, odpowiednie do poziomu rozwoju plastycznego studenta.
1. Rzeźba wirtualna	RO7S_WG03	Celem dydaktycznym przedmiotów jest rozwijanie i doskonalenie indywidualnych umiejętności studenta w zakresie budowania form przestrzennych, zarówno jego możliwości manualnych, jak i intelektualnych, umożliwiających mu realizowanie zadań rzeźbiarskich w różnych technikach i technologiach.
2. Mała forma rzeźbiarska	RO7S_WG04 RO7S_UW01	
3. Mała forma szkło	RO7S_UW02	

4. Mała forma ceramika	RO7S_UW04 RO7S_KK03 RO7S_KR01	
Warsztaty : Kamień Drewno Szkło Metal Ceramika	RO7S_WG06 RO7S_UW04	W pracowniach warsztatów studenci zdobywają podstawową umiejętność posługiwania się narzędziami, elektronarzędziami oraz wiadomości dotyczące materiałoznawstwa. Studenci w ramach ćwiczeń wypowiadają się za pomocą określonych podstawowych technik rzeźbiarskich takich jak: kamień, drewno, szkło, metal, ceramika. Efektem końcowym jest samodzielna realizacja prac rzeźbiarskich na wysokim poziomie artystycznym i warsztatowym w ramach specyfiki warsztatu.
Propedeutyka graficznych programów komputerowych	RO7S_WK05 RO7S_WG06 RO7S_UW01 RO7S_UW04 RO7S_KR01 RO7S_KK03	I. Grafika i animacja 3D - oprogramowanie Autodesk 3ds max, Autodesk Maya, TYFlow -Modelowanie: Editable Spline, Edit Poly, modyfikatory geometrii, -Moduł MassFX i Cloth, - Teksturowanie i mapowanie: shadery pbr, -Kontrolery animacji, -Systemy cząsteczkowe, -Animacje motion graphics, -Symulacje płynów w Audesk Maya (BiFrost), - Rendering i oświetlenie w grafice 3D, II Podstawy Multimediów - oprogramowanie Adobe After Effects, Mocha for AE - Zasady tworzenia kompozycji: rozdzielczość, frame rate , pixel aspect ratio, -Animacja budowana na bazie klatek kluczowych, -Interpolacja klatek kluczowych (mechanizmy easy ease), -Animacja typograficzna, -Shape layers; -Animacja infograficzna; -Post produkcja: trackign 2D, planar, 3D, -Kluczowanie (eliminacja jednobarwnego tła), -Rotoskopia; -Montaż audio i wideo,
Aktualia sztuki	RO7S_WG02 RO7S_UK05 RO7S_UK06 RO7S_KK03	Celem zajęć przedmiotu Aktualia sztuki jest zapoznanie studentów z bieżącymi wydarzeniami zachodzącymi w sztuce współczesnej.
Leksykon rzeźby współczesnej z elementami krytyki artystycznej	RO7S_WG02 RO7S_WG07 RO7S_UK05 RO7S_UK06 RO7S_KK03	Celem zajęć przedmiotu Leksykon rzeźby współczesnej z elementami krytyki artystycznej jest zapoznanie studentów z wydarzeniami zachodzącymi w rzeźbie współczesnej oraz przedstawienie krytyki artystycznej jako narzędzia poznawczego. Zajęcia przygotowują do świadomej percepcji sztuki i kompetentnego czytania tekstów o sztuce, do samokształcenia i wnikliwej obserwacji współczesnych wydarzeń artystycznych.
Kreacja przekazu i prezentacji	RO7S_WG07 RO7S_WG08 RO7S_UK05 RO7S_UK07 RO7S_KK02	1. Przekazanie wiedzy z zakresu sposobów prezentowania określonego zagadnienia tematycznego – zdolności komunikacji werbalnej, umiejętnego stosowania narzędzi prezentacyjnych, zasad autoprezentacji. 2. Zdolności abstrahowania i praca skojarzeniami w kodzie wizualnym i werbalnym 3. Sterowanie uwagą widza. 4. Rola grupy docelowej oraz kontekstu. 5. Psychologiczne aspekty wyboru odpowiednich środków plastycznych. 6. Analiza związków pomiędzy treścią komunikatu a decyzjami projektowymi. 7. Konstruktywna krytyka, likwidacja blokad komunikacyjnych i twórczych. 8. Od pomysłu do idei – przygotowanie projektu.
Podstawy kompozycji	RO7S_WG01 RO7S_WG07 RO7S_UW02	Kształcenie w zakresie przedmiotu podstawy kompozycji odbywa się przez cztery semestry pierwszego i

	RO7S_UW01 RO7S_UW04 RO7S_KR01 RO7S_KK03	drugiego roku i jest przedmiotem obligatoryjnym dla wszystkich studentów. Zajęcia prowadzone są w oparciu o pracę własną studenta i indywidualne korekty udzielane przez prowadzącego. Program realizowany jest poprzez podanie treści zadań i omówienie problematyki w nich zawartej. Celem przedmiotu jest studiowanie podstawowych zagadnień dotyczących komponowania utworów przestrzennych oraz zmieniających się w czasie. Dotyczy to w szczególności poznawania różnych typów elementów przestrzennych jak płaszczyzny, bryły, elementy o charakterze liniowym; różnych relacji zachodzących między elementami jak symetrie, kontrasty, podobieństwa a także zmienność układów w czasie oraz celowego wykorzystywania specyfiki użytych materiałów i barwy i umiejętnego ich zestawienia. W zadaniach poruszane są problemy przestrzennych układów rytmicznych, relacji brył, terenu i pustej przestrzeni, dzielenia przestrzeni, użycia barwy do podkreślania relacji między elementami, kształtowania elementów utworu ze względu podaną treść oraz tworzenia utworów zmiennych w czasie przekształcalnych i interaktywnych.
Historia rzeźby	RO7S_WG01 RO7S_WG02 RO7S_WG04 RO7S_UK05 R7S_KO04	Celem przedmiotu jest przybliżenie studentowi zagadnień historii rzeźby. Dzięki tym zajęciom student winien nabrać zdolności przekrojowego i zagadnieniowego myślenia o dziejach rzeźby; rozumieć zależności w jej obrębie, sieć kontekstów, tropów i nawiązań. Wiedza erudycyjna, przyswojona w trakcie zajęć ma ułatwiać studentowi prowadzenie refleksji teoretycznej, wzbogacać jego język dyskursu twórczego. Odrębnym efektem ma być podniesienie kompetencji odbiorczej studenta – powinien on dzięki przyswojonej wiedzy swobodnie opisywać i analizować napotykaną i odbieraną sztukę, oraz dostrzegać i rozumieć powiązania i odniesienia utworów sztuki do innych dziedzin kultury.
Estetyka	RO7S_WG02 RO7S_UW01 RO7S_KR01	I rok I. <i>Aisthesis</i> – co to jest estetyka? II. <i>Logika doświadczenia zmysłowego</i> wg a. g. Baumgartena - estetyka jako odrębna dyscyplina filozoficzna III. monizm estetyczny IV. pluralizm estetyczny (piękno, śliczność). V. pluralizm estetyczny (wzniosłość). VI. pluralizm estetyczny (wzniosłość a tragizm). VII. pluralizm estetyczny (komizm, tragi-komizm) VIII. pluralizm estetyczny (brzydota, asteizm), IX. metafizyka a estetyka formy – klasyczna tradycja tzw. wielkiej teorii piękna X. formalizm w anglosaskiej estetyce xx wieku cd. XI. formalizm w polskiej estetyce dwudziestolecia międzywojennego XII. estetyka treści XIII. estetyka ekspresji – problem swoistości ekspresji artystycznej XIV. estetyka ekspresji (intuicji) XV. benedetto croce o estetyce jako nauce o wyrazie i ogólnej lingwistyce II rok I. w kręgu psychoestetyki II. psychoestetyka Sigmunda Freuda III. psychoestetyka Carla G. Junga

		IV. estetyka fenomenologiczna V. teoria ocen estetycznych a teoria rozumienia dzieła sztuki VI. teoria rozumienia dzieła sztuki jako szczegółowa epistemologia dla nauk o sztuce VII. estetyka a socjologia i funkcjonalizm estetyczny VIII. anglosaska estetyka IX. analityczna\konsekwencje anglosaskiej estetyki analitycznej X. <i>na zakręcie od sztuki do po-sztuki</i> : kryzys estetyki – rzekomy czy autentyczny? XI. zrozumieć media z punktu widzenia estetyki XII. estetyka i anestetyka Wolfganga Welscha XIII. estetyka performatywności a somaestetyka XIV. estetyka jako część tradycyjnej czy już maszynowej epistemologii?
Filozofia	RO7S_WG02 RO7S_UW01 RO7S_KR01	I. co to jest filozofia? II. historia filozofii starożytnej III. chrześcijańska korekta filozofii antycznej IV. filozofia podmiotu i jej konsekwencje V. empiryzm angielski a duch filozofii oświecenia VI. filozofia modernizmu i jej aksjologia VII. wyjścia z modernizmu - kwestia postmodernizmu
Historia sztuki nowoczesnej	RO7S_WG01 RO7S_UW01 RO7S_KK03	Celem zajęć z historii sztuki nowoczesnej, jest zdobycie wiedzy w zakresie zmieniających się stylów, kierunków i tendencji artystycznych w na przestrzeni XIX, XX i XXI wieku. Rozpoznawanie i umiejętność umieszczenia ich w dziejach sztuki. Zapoznanie się z najważniejszymi i najwybitniejszymi artystami reprezentującymi poszczególne zjawiska. Dodatkowo szczególny nacisk kładziony jest na uchwycenie zmienności i innowacyjności, z jednej strony, z drugiej zaś na długie trwanie i przenikanie się kolejnych zjawisk ze sobą wzajemnie dialogujących. Zatem przemiana i trwanie, jako zasady nieodmiennie obecne w sztuce.
Historia sztuki nowożytnej	RO7S_WG01 RO7S_UW01 RO7S_KK03	Zagadnienia wstępne poruszane na zajęciach z zakresu historii sztuki nowożytnej dotyczą ogólnego wprowadzenia w problematykę epoki (chronologia, przemiany historyczne, kulturowe i cywilizacyjne). Następnie omawiane i analizowane są przemiany stylistyczne i twórczość artystów (malarzy, architektów, rzeźbiarzy, grafików) najbardziej reprezentatywnych dla danej epoki, danego stylu. Treść zajęć: 1. Sztuka protorenesansu 2. Renesans włoski 3. Renesans w Polsce i w Europie Środkowej 4. Renesans północny – sztuka okresu Reformacji 5. Sztuka manieryzmu 6. Barok jako sztuka kontrreformacji 7. Sztuki pozaeuropejskie – islam, sztuka Dalekiego Wschodu, sztuka w koloniach 8. Polski barok – jego specyfika, Sarmatyzm 9. Barok i rokoko 10. Neoklasycyzm
Historia sztuki starożytnej i średniowiecznej	RO7S_WG01 RO7S_WG02 RO7S_WG04 RO7S_UK05	Zagadnienia poruszane na zajęciach z zakresu historii sztuki starożytnej i średniowiecznej dotyczą ogólnego wprowadzenia w problematykę poszczególnych epok (chronologia, przemiany historyczne, kulturowe

	RO7S_UK06 RO7S_KR01	i cywilizacyjne). Zwracają uwagę na ciągłość tradycji europejskiej i wskazują genezę i mechanizmy przemian. Następnie omawiane i analizowane są przemiany stylistyczne i twórczość artystów (malarzy, architektów, rzeźbiarzy) najbardziej reprezentatywnych dla danej epoki, danego stylu. Tematyka zajęć: 1. Sztuka starożytnego Egiptu 2. Sztuka minojska i mykeńska 3. Sztuka starożytnej Grecji 4. Sztuka Etrusków 5. Sztuka rzymska 6. Sztuka wczesnochrześcijańska 7. Sztuka wczesnośredniowieczna 8. Sztuka przedromańska 9. Sztuka romańska 10. Sztuka gotycka
Język obcy: angielski, francuski, niemiecki	RO7S_UK05 RO7S_UK06 RO7S_UO03 RO7S_KR01	Tematyka/słownictwo, funkcje komunikacyjne i struktury gramatyczne zgodne z „Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego” na poziomie biegłości językowej B2+ w oparciu o język specjalistyczny – sztuki piękne, grafika, malarstwo, projektowanie graficzne, architektura, sztuki wizualne. Na podstawie autorskiego programu opracowanego przez lektorki mgr Elżbietę Rodzeń-Leśnikowską i mgr Katarzynę Wolską dla ASP w Łodzi.
Ochrona własności intelektualnej	RO7S_WG08	- Prawo autorskie jako jeden z elementów systemu ochrony własności intelektualnej, - ochrona wizerunku, szczególne zagadnienia z zagadnienia prawa autorskiego, pomysł, patent, wynalazek, wzór użytkowy, wzór przemysłowy, znak towarowy, inne przedmioty ochrony, - mechanizmy uzyskiwania adekwatnej ochrony własności intelektualnej dla efektów pracy twórczej.
Prawo autorskie	RO7S_WG08	- przedmiot i podmiot prawa autorskiego, - ustalenie utworu, - autorskie prawa osobiste a autorskie prawa majątkowe, - współautorstwo, - opracowanie utworu, - korzystanie z utworu, - zarządzanie prawami autorskimi, - prawa pokrewne, - organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi.

5. Plany studiów : rzeźba

SEMESTR	1			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Historia sztuki starożytnej i średniowiecznej	30	2	z	O
Estetyka	30	2	z	O
Propedeutyka graficznych programów komputerowych	30	1	z	O
Prawo autorskie	17	1	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Podstawy rzeźby	120	6	z	O
Podstawy kompozycji	30	2	e	O
Warsztaty (szkło)	60	4	z/o	O
Warsztaty (metal)	60	4	z/o	O
Warsztaty (ceramika)	60	4	z/o	O
Rysunek	120	5	z	O/F
Mała forma rzeźbiarska	60	4	e	O
Moduł kształcenia uzupełniającego				
Szkolenie biblioteczne	2	0	z	O
Szkolenie BHP	4	0	z	O
Szkolenie informatyczne	1	0	z	O

SEMESTR	2			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	z/o	O
Historia sztuki starożytnej i średniowiecznej	30	3	e	O
Estetyka	30	3	e	O
Propedeutyka graficznych programów komputerowych	30	1	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Podstawy rzeźby	120	6	e	O
Podstawy kompozycji	30	2	e	O
Warsztaty (kamień)	60	4	z/o	O
Warsztaty (szkło)	60	4	z/o	O
Warsztaty (metal)	60	4	z/o	O
Warsztaty (ceramika)	60	4	z/o	O
Rysunek	120	5	e	O/F
Mała forma rzeźbiarska	60	4	e	O

SEMESTR	3			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	z/o	O
Historia sztuki nowożytnej	30	2	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Podstawy rzeźby	120	6	z	O
Podstawy kompozycji	30	2	e	O
Warsztaty (drewno)	60	4	z/o	O
Rysunek	120	5	z	O/F
Rzeźba wirtualna	60	4	z/o	O
Mała forma rzeźbiarska	60	4	e	O
Mała forma szkło	60	4	e	O
Mała forma ceramika	60	4	e	O
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Historia rzeźby	30	2	z	O

SEMESTR	4			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	z/o	O
Historia sztuki nowożytnej	30	3	e	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Podstawy rzeźby	120	6	e	O
Podstawy kompozycji	30	2	e	O
Warsztaty (kamień)	60	4	z/o	O
Warsztaty (drewno)	60	4	z/o	O
Rysunek	120	5	e	O/F
Rzeźba wirtualna	60	4	z/o	O
Mała forma rzeźbiarska	60	4	e	O
Mała forma szkło	60	4	e	O
Mała forma ceramika	60	4	e	O
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Historia rzeźby	30	3	z/o	O

SEMESTR	5			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	zo	O
Wychowanie fizyczne	30	0	z	O
Historia sztuki nowoczesnej	30	2	z	O
Aktualia sztuki	30	2	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Rysunek	60	4	e	O/F
Rzeźba wirtualna	60	4	z/o	O
Rzeźba dyplomująca	120	8	e	O/F
Rzeźba	120	8	e	O/F
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Leksykon rzeźby współczesnej z elementami krytyki artystycznej	30	2	z	O

SEMESTR	6			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	zo	O
Wychowanie fizyczne	30	0	z	O
Historia sztuki nowoczesnej	30	3	e	O
Aktualia sztuki	30	3	z/o	O
Ochrona własności intelektualnej	8	1	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Rysunek	60	4	e	O/F
Rzeźba wirtualna	60	4	z/o	O
Rzeźba dyplomująca	120	8	e	O/F
Rzeźba	120	8	e	O/F
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Leksykon rzeźby współczesnej z elementami krytyki artystycznej	30	2	z/o	O

SEMESTR	7			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Język obcy	30	2	z	O
Język obcy- egzamin B2 +	2	1	e	O
Filozofia	30	3	z	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Rysunek	60	4	e	O/F
Rzeźba dyplomująca	120	8	e	O/F
Rzeźba	120	8	e	O/F
Kreacja przekazu i prezentacji	30	2	z/o	O

SEMESTR	8			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł kształcenia ogólnego				
Filozofia	30	4	e	O
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Rysunek	60	4	e	O/F
Rzeźba dyplomująca	120	8	e	O/F
Rzeźba	120	8	e	O/F
Kreacja przekazu i prezentacji	30	2	z/o	O

SEMESTR	9			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Rzeźba dyplomująca	120	8	e	O/F
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Aneks ogólnoplastyczny do dyplomu	120	6	e	O/F
Proseminarium dyplomowe	30	2	z	O

SEMESTR	10			
	liczba godzin	pkt ECTS	forma zaliczenia	O/F
Moduł praktycznego kształcenia kierunkowego				
Plener ***	120	4	z	O
Moduł teoretycznego kształcenia kierunkowego				
Seminarium dyplomowe - praca teoretyczna	30	5	z	O
Seminarium dyplomowe - praca praktyczna	120	8	z	O
Seminarium dyplomowe - aneks ogólnoplastyczny do dyplomu	120	6	z	O/F

Legenda:

e - egzamin

z/o - zaliczenie na ocenę

z - zaliczenie

*** Rzeźba dyplomująca (do wyboru 1 przedmiot - 8 godz./tyg.)**

Działania interaktywne i site specific

Obiekt artystyczny

Rzeźba i kreacja przestrzeni

**** Rzeźba (do wyboru 1 przedmiot - 8 godz./tyg.)**

Rzeźba kameralna

Rzeźba autonomiczna

Rzeźba i działania w przestrzeni intermedialnej

***** Plener na przestrzeni I lub II lub III roku ; zaliczenie po ostatnim semestrze**